

Bún măng cháo chổi Hà Nội

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c
Thứ Bảy, 28 Tháng 7 Năm 2012 08:04

Hà Nội, ng&#c l&#i, ng&#i ta không tôn trọng khách, không c&#n khách, s&#n sàng ch&#i th&#ng vào m&#t khách.

Gi&#n đây, trên t&# Giáo D&#c Vi&#t Nam có m&#t lo&#t bài khá thú v&# v&# phong cách ph&#c v&# t&#i m&#t s&# ti&#m ăn Hà Nội. V&# đ&# tài này, tr&#c, tôi đã t&#ng vi&#t, nh&#ng nay, đ&#c các bài th&#o lu&#n trên Giáo D&#c, tôi không th&# ki&#m ch&# đ&#c s&# “ng&#a ngáy”, nên xin bàn ti&#p.

Lo&#t bài do nhi&#u ng&#i vi&#t. Gi&#i nghiên c&#u có; gi&#i phóng viên có; gi&#i đ&#c gi&# cũng có. Nhi&#u ng&#i k&# l&#i nh&#ng kinh nghi&#m c&# th&# mà mình t&#ng m&#t th&#y tai nghe ho&#c có khi chính mình là n&#n nhân c&#a th&# văn hóa “bún măng cháo chổi” y.

M&#t ng&#i k&#: Đang đ&#ng t&#n ng&#n ch&#n món đ&# g&#i, ông b&# ch&# quán m&#ng ngay: “Đ&#ng ch&#u m&#m à? Ăn không thì b&#o?”. Ông v&#i vàng tr&# l&#i: “Ch&# cho xin m&#t tô.” và l&#i b&# m&#ng ti&#p: “Tô, tô cái gì? Ra đây ph&#i g&#i là bát nhá!” L&#i ch&#u đ&#ng. L&#i đ&#ng t&#n ng&#n. Và l&#i nghe ch&# quán m&#ng ti&#p: “V&#y ông ăn b&#ng mi&#ng hay ăn b&#ng tai? Ăn b&#ng mi&#ng thì ng&#i xu&#ng. Bà kia! Xích cái đít m&# ra m&#t chút cho ng&#i ta ng&#i.”

M&#t ng&#i khác, g&#c Hà Nội, so sánh phong cách ph&#c v&# trong các ti&#m ăn Hà Nội và Sài Gòn:

“Trong khá nhi&#u l&#n đi công tác vào mi&#n Nam, khi vào s&# đ&#ng đ&#ch v&# các nhà hàng t&#i Sài Gòn, tôi nh&#n th&#y r&#ng, thái đ&# ph&#c v&#, dù ch&# là nh&#ng anh b&#i bàn th&#i thì cũng đã r&#t đ&# ch&#u, l&#ch s&#, thân thi&#n, tôn trọng khách hàng, khác xa so v&#i ngoài Hà Nội.

nh&#ng nhà hàng, c&#a hàng Sài Gòn mà tôi đã t&#ng đ&#t chân đ&#n, dù là đông khách hay v&#ng khách thì nh&#ng nhân viên đây v&#n t&#o cho tôi c&#m giác đ&#c chào đón h&#t s&#c n&#ng nhi&#t.

Nháng nácái cái cái cái cùng nháng lái đá nghá hát sác lách thiáp là điáu mà chúng tôi luôn tháy á các nhân viên phác vá dù ráng phái táp đáng mát láng khách lán, rát mát mái. Họ cũng sán sàng giúp đá, chá đán tán tình cũng nhá giái thích nhá nháng, cán ká vái nháng gái chúng tôi còn thác mác, cháa hiáu.

Khi chúng tôi có nháng lái gáp ý há luôn dành nácái và lái cám án chân thành. Tôi cũng nhán tháy, trong cung cách phác vá á đây, nháng nhân viên, quán lý náu sai thì sá sán sàng xin lái khách hàng và náu khách hàng có sai thì họ cũng nhá nháng chá không bao giá có nháng lái lá theo kiểu "dáy dá" nhá á không ít nhà hàng tái Hà Nái...

Tôi là mát ngá ái cũng khá khó tính trong viác "chám đám" cung cách phác vá cáa các nhân viên dành cho mình nháng quá thát, tôi cũng đã phái móc háu bao đá tháng thêm cho mát anh chá là bái bàn tái mát nhà hàng á Sài Gòn vì thái đá phác vá quá chu đáo, nhiệt tình, tôn trọng khách... Điáu đó, cũng xin tháa ráng, á Hà Nái tôi cháa bao giá làm cá, vì tháy nó không xáng đáng..."

Sángái đáng ý vái nhán xét á trên nhiáu đán đá báo Giáo Dác viát hán mát bài táng kát vái nhan đá "Ai cũng công nhán ráng văn hóa phác vá á Hà Nái kém xa Sài Gòn".

Đào sâu vào nháng sá so sánh nhá thá chác chán là mát điáu thú vá và bá ích. Nháng xin hán mát đáp khác. á đây, tôi chá xin táp trung vào hai ván đá :

Thá nhát, tái sao ngá ái Hà Nái lái có thá văn hóa phác vá thô lá, hán láu và tác tán đán đá quái gá nhá thá ?

Thá hai, tái sao ngá ái dân Hà Nái lái có thá cháu đáng đác thá văn hóa phác vá kháng khiáp đán nhá thá ?

Trong hai câu hái á trên, theo tôi, câu hái thá hai quan trọng và cán thiát hán câu hái thá nhát.

Bình tháng, ngá ái bán hàng lách sá và đá tháng vái khách không hán là vì tâm tính cáa họ ván váy. Lý do chá yáu là vì lái. á Tây pháng, ngá ái ta tháng cho ráng đá bán hàng cháy, cán có ba điáu kián chính: mát, đáa đám; hai, chát láng; và ba, phong cách phác vá. Điáu kián thá ba đác biát quan trọng trong lãnh vác đách vá, nhát là đách vá ăn uáng. Chính vì váy, khi tuyán nhân viên phác vá trong các tiám ăn và các quán cà phê, ngá ái ta tháng chú ý nhiáu đán ngoái hình; trong ngoái hình, yáu tá đác chú ý nhát là gáng mát; trên gáng mát, yáu tá đác chú ý nhát là nácái. Nháng nácái thân thián cáa chá quán và cáa nháng nhân viên phác vá đác xem là mát trong nháng nguyên tác chián láng cá táo nên sá thành công cáa viác buôn bán:

Bún mỳ ng cháo chày ở Hà Nội

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Bảy, 28 Tháng 7 Năm 2012 08:04

Chúng tôi ra tiệm. Bị tấp tễnh, ngay cả những người bận tính nhớt, khi làm việc, cũng trở thành hòa nhã với khách.

Ở Hà Nội, người ta không tôn trọng khách, không cần khách, sẵn sàng chửi th詈 vào mặt khách. Tại sao? Mặt sự người ta trả lời: Vì đó là những người nhộp nhộp, đến từ các tỉnh khác, vốn ít học và thiển văn hóa. Ch詈 ch詈 đó không phải là câu trả lời chính xác. Ở đâu người không có người nhộp nhộp? Tôi là dân nhộp nhộp ở Sài Gòn ch詈 ch詈 người cao học học ở Hà Nội. Những tại sao Sài Gòn có thể “văn hóa hóa” họ đến đây mà Hà Nội lại không? Với tôi, nói thế cũng đúng nghĩa với việc đánh giá thấp người dân nông thôn, những người tuy không đến xem là lịch sự nhưng lại là thân thiện và dễ mến.

Câu trả lời, tôi nghĩ, mặt phần lớn trong văn hóa học tác xã từng người trẻ ở miền Bắc, đến bị tấp tễnh Hà Nội, trong suốt mấy chục năm, từ năm 1954 đến ít nhất cuối thập niên 1990. Ở các học tác xã ở huyện lúc nào cũng có biển hiệu “Vui lòng khách đến, vui lòng khách đi”, những trên thực tế, đó là những trung tâm quy hoạch, ở đó, nhân viên tha học tác oai tác quái và khách hàng bị tấp tễnh nể lòng người đến mua hàng chút, từng chút nhu yếu phẩm cho sự tồn tại của bản thân và gia đình. Chính các học tác xã ở đây đã quan liêu hóa lãnh vực kinh doanh và dịch vụ khi những người bán hàng xem khách là những kẻ ăn xin ch詈 không phải là người mua của mình.

Những với tôi là: Tại sao khách lại ch詈 u đến những nơi nhộp nhộp mà nhộp nhộp? Ngày xưa, thời bao cấp, sự ch詈 u đến những nơi nhộp nhộp là đi u đồ đạc. Không ch詈 u đến những nơi thì đối. Những còn bây giờ? Hàng quán ở đây, ở đâu cũng có, không vào tiệm này thì vào tiệm khác, với tại sao người ta vẫn đến các tiệm bán vào các tiệm “bún mỳ ng cháo chày” để ch詈 u nhộp nhộp? Thực ăn ở các tiệm ở đây ngon không? Những, thực nhớt, liệu cái ngon ở đây có đáng để trả giá bằng sự nhộp nhộp nữa không? Thực hai, tại sao dù nhộp nhộp nhộp nhộp, người ta vẫn không thấy ngon trong học ng và vẫn thấy ngon?

Ch詈 quán và nhân viên phục vụ thô lỗ và thô bạo có thể là do bận tính. Những ch詈 phần lớn bị tấp tễnh vào các tiệm có thể văn hóa phục vụ thô lỗ và thô bạo nhộp nhộp là sự ch詈 lòng của khách hàng. Đó không phải là sự ch詈 lòng của tiệm này và tiệm khác, giá món ăn này và món ăn khác. Mà là sự ch詈 lòng của tiệm ăn và lòng trả trả.

Đến đây, chúng ta không thể không hỏi: ch詈 lòng trả trả của người ở Hà Nội - xin tôi, của mặt sự người ở Hà Nội - liệu người đến với sao?

Ch詈 mặt sự thôi không? Ch詈 học đó phải là mặt sự không nhộp. Nếu không, các hàng quán “bún mỳ ng cháo chày” ở đây đã phải đóng cửa rồi.

Đóng cửa từ lâu rồi.